

[Finansministeren.]

hvorfor man væsentlig kun antog kvindelig Arbejdskraft i Kontoristklassen. Ja, det er for saa vidt af samme Grund som den, jeg har angivet for, at man væsentlig vælger mandlig Arbejdskraft til Assistentklassen: fordi Kvinder egner sig bedst for det Arbejde, man i Almindelighed kræver af Kontorister, nemlig Maskinskrivning, Stenografi o. s. v. Erfaringerne har vist, at dér har vi god Brug for kvindelig Arbejdskraft, dér gør den udmærket Fyldest, og derfor indretter vi vor Rekrutering til disse Klasser derefter.

Maa jeg benytte Lejligheden til at sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at naar det ærede Medlem ogsaa i Dag omtalte Statens Kontoristordning som uheldig og dér stadig dvæler ved Lønningerne i Kontoristklassens Bundklasse, er der en Skævhed i det ærede Medlems Argumentation. Kontoristklassen er nemlig et integrerende Led i Statens Ordning for Kontorarbejde; der er Kontorister, der er Kontorassistenter, der er Kontorfuldmægtige, endda i forskellige Grader, og vil man bedømme Statens hele Lønnings- og Arbejdsordning for Kontorpersonalet, maa man tage alle Graderne med og se paa, hvilken Adgang der er for Kontorister, som har betroet Arbejde, til at komme op igennem Graderne. Hvis man gør det, vil det vise sig, som jeg ogsaa hævdede i Gaar over for det ærede Medlem, at Statens Lønningsordning — selv om vi ser bort fra vor gunstigere Ferieordning og vor gunstigere Arbejdstidsordning o. s. v. — staar særdeles vel over for de private Erhvervs Lønningsordning for deres Kontorarbejdere. Hvorfor skulde ellers Statstjenestens Administrationer i den Grad være — jeg havde nær sagt overrendt med Mennesker, som vil føre Folk, der sidder i de private Erhvervs Kontoriststillinger, over i Statstjenesten, hvis altsaa Lønnings- og Arbejdstidsordningen for Statens Kontorister var saa daarlig, som det ærede Medlem vil gøre den til? Der er intet som helst i Vejen for, at vi f. Eks. i Centraladministrationen kan drage en Mængde af dem, der sidder i meget vel-lønnede Stillinger inden for de private Erhvervs Kontorarbejde, ind i vort Kontorarbejde, hvilket turde være et Vidnesbyrd om, at vor Lønningsordning er væsentligt bedre, end det ærede Medlem giver Udtryk for.

Valdemar Thomsen: Ved at læse Fortrykket af Forhandlingerne forleden stødte jeg paa en Udtalelse af den højtærede Land-

brugsminister, som jeg ikke kan lade staa uimodsagt.

I mit første Indlæg under denne Debat gjorde jeg opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsminister under Forhandlingerne om Smørloven gentagne Gange havde fremhævet Landbrugets Indtægtsstigning sammenlignet med andre Erhvervs og bl. a. derved givet Offentligheden et forkert Indtryk af de faktiske Forhold. Ud fra dette fremsatte jeg nogle Bemærkninger med det for Øje at give et mere nøgternt Billede af Forholdene. Den højtærede Landbrugsminister kom i sit Svar til mig slet ikke ind paa min Bevisførelse vedrørende Landbrugets Økonomi, men indskrænkede sig til at paastaa, at min Kritik var bygget op paa et urigtig Citat af Ministerens Udtalelser. En saadan Insinuation vil jeg afgjort ikke lade sidde paa mig, og det saa meget mindre som jeg overhovedet ikke bragte noget Citat af de paagældende Udtalelser.

Af Referatet af de øvrige Ordførertaler ser jeg, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ogsaa bebrejdede Landbrugsministeren den Maade, hvorpaa han fremhævede Landbrugets Indtægtsstigning. Selv om det vel i og for sig var rigtigt, sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, var det egnet til at bibringe Folk en forkert Opfattelse. Ordret sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen — det kan læses paa Spalte 312 —

„Deraf vil vel nok en stor Del af Landets Befolkning, naar der ikke tilføjes andet, faa den Opfattelse, at det er dem“ — det vil sige Landbruget — „der skummer Fløden, der har en urimelig Fortjeneste og er favoriseret. Jeg tror“ tilføjede det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen,

„at de Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, vil blive misforstaaet i mange Kredse.“

Det var netop ud fra den samme Betragtning, at jeg søgte at bibringe udenforstaaende den rette Opfattelse, bl. a. ved at nævne konkrete Tal, der belyser Landbrugets Rentabilitet, og som den højtærede Minister ikke har søgt at rokke ved. Grundlaget, jeg argumenterede ud fra, var altsaa i Orden, og da jeg som sagt ikke har bragt noget Citat, maa jeg forlange, at Landbrugsministeren enten fører Bevis for Rigtigheden af Beskyldningerne imod mig, eller at han gør Afbigt.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Chri-